

DEN OBRÁCENÍ, DEN POŽEHNÁNÍ

(AG 2,10-19)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 9. února 2025

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů;

Efezským 1:3

Pokoj vám milí domácí víry, i vám milí hosté, den Kristův se blíží, a proto buďte požehnáni povzbuzováním i napomínáním Božího slova i dnešního vzácného dne, kdy jsme se mohli shromáždit jako Kristova církev spolu s přáteli, abychom poznávali lásku našeho Pána Ježíše a vzdávali Bohu čest a chválu. Otvíráme dnes opět knihu proroka Agea a dnes půjdeme do druhé kapitoly od 10. do 19. verše.

I. V DRUHÉM ROCE VLÁDY KRÁLE DAREIA

Jsme spolu s židy znovu v Jeruzalémě. Už je to 16 let, co se navrátili z babylonského zajetí pod vedením místodržitele Zerubábel, syna Šealtielova a kněze Jošui, syna Jósadaka. Proto je Pán Bůh přivedl zpět do Jeruzaléma, aby obnovili oltář a bohoslužbu a vystavěli znovu chrám, který Nebukadnezar v roce 586 př. Kristem zničil. Ale 16 let uplynulo a chrám nestojí. Po počátečním nadšení, kdy obnovili oltář a znovu začala pravidelná bohoslužba, jejich zápal pro Boží dílo rychle opadl. Nepřátelé židů, kteří se do země přistěhovali, dělali všechno proto, aby nestavěli. Psali dopisy králi a chtěli, aby stavbu chrámu zastavil. A skutečně, podařilo se jim to. A možná to nedalo až zas tak moc práce. Vždyť židé měli už oltář a bohoslužbu, tak co? Alespoň mají čas stavět si své domy, a navíc musí tvrdě pracovat, aby se vůbec uživil. Tolik každodenních starostí, které rychle přehluší Boží povolání, Boží hlas. Poslušnost Bohu rychle nahradí spousta důvodů, proč jí odsunout do pozadí. Teď to zjevně nejde, stavět chrám, je třeba zabezpečit si střechu nad hlavou, starat se o rodinu, o firmu. A pak je vždycky jak ten dům trochu vylepšit,

obložit ho krásně dřevem nebo se intenzivněji věnovat obchodu, vždyť je těžká doba. A na Boží chrám už není čas. Zůstává v troskách, v žalostném stavu. Není, kdo by ho stavěl.... Nevěří, že by Bůh měl moc jim požehnat a být s nimi, chránit je a dát jim sílu i prostředky, aby se dílo podařilo. Začali smýšlet jako svět, místo, aby žili vírou.

II. POČÁTEK OBNOVY

A. Po dvou měsících

Po dvou měsících od druhého slova, jak máme zaznamenáno od začátku 2. kapitoly Agea, posílá Pán Bůh znovu své slovo k proroku Ageovi. Už je to dva měsíce, co dostali nádherné zaslíbení Pána, novou posilu, aby se dali do díla. A tak začali se stavbou. Ale co jejich srdce? Kde je? Obrátili se k Bohu s důvěrou, že On to dílo povede, bude je chránit, bude jim dávat vše co ke službě potřebují, bude se o ně starat ve věcech zabezpečení rodiny a potřebného výdělku? Ne. Jejich srdce je zjevně pořád daleko od Boha. A právě nyní, mezi těmito dvěma slovy Pána skrze Agea, posílá Pán Bůh ještě jednoho proroka, aby probudil lid v Jeruzalémě. Proroka Zacharjáše.

- *Za 1:1-6 Osmého měsíce druhého roku vlády Dareiovy stalo se slovo Hospodinovo k proroku Zacharjášovi, synu Berekjáše, syna Idova: 2 "Hospodin se hrozně rozlítil na vaše otce. 3 Řekni jim tedy: Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se ke mně, je výrok Hospodina zástupů, a já se obrátím k vám, praví Hospodin zástupů. 4 Nebuďte jako vaši otcové, k nimž volávali dřívější proroci: »Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se přece od svých zlých cest a od svých zlých skutků!« Ale neposlechli, pozornost tomu nevěnovali, je výrok Hospodinův. 5 Vaši otcové – kde jsou? A proroci – mohli žít věčně? 6 Avšak moje slova a nařízení, která jsem přikázal svým služebníkům prorokům, nezasáhla snad vaše otce? I obrátili se a přiznali: »Jak si Hospodin zástupů předsevzal, že s námi naloží podle našich cest a podle našich skutků, tak s námi naložil.«"*

Vezměte si k srdci Boží volání! Obráťte se k Bohu. Vaši otcové se neobrátili a víte, jak to s nimi dopadlo. 70 let babylonského zajetí je důsledek jejich neposlušnosti, tvrdosti jejich srdce. Vy se ke mně obraťte celým srdcem!

- *... přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. (Jk 4,7)*

Začali znovu pracovat na díle obnovy chrámu. Dali se do práce, když k nim Bůh volal skrze Agea. Už dva měsíce zase staví. Ale jejich srdce není cele u díla, u Pána. Navenek to začalo vypadat dobře, ale postoj jejich srdce prozrazuje, že jsou daleko od Pána, bez důvěry. Proto je zvěst skrze Agea i skrze Zacharjáše stejná: čiňte pokání ze své nevíry, nedůvěry Bohu a obraťte se ve víře k Němu! Podívejte se, co se stalo s vašimi předky, kteří se k Bohu nechtěli obrátit. Zahynuli ve svém hříchu, nepoznali smíření s Bohem. Když nás Pán Bůh volá jako své Kristem vykoupené děti ke službě evangeliu, záleží mu na našem srdci. Je cele obrácené k Pánu ve víře? Podřizuje všechno ostatní s důvěrou Pánu? Nebo se snaží všechno to, co potřebujeme, zabezpečit z vlastních sil?

B. Pán Bůh je stále velmi milostivý

Pán Bůh je stále velmi milostivý k židům. Ještě jednou dává slovo k proroku Ageovi:

- *Ag 2,10-13 Dvacátého čtvrtého dne devátého měsíce druhého roku vlády Dareirovy stalo se slovo Hospodinovo k proroku Ageovi. 11 Toto praví Hospodin zástupů: "Požádej kněze o poučení. 12 »Kdyby někdo nesl svaté maso v cípu svého šatu a dotkl by se tím cípem chleba, kaše, vína, oleje nebo jakéhokoli jídla, bude to tím posvěceno?«" Kněží odpověděli: "Nikoli." 13 I řekl Ageus: "Kdyby se někdo poskvrněný mrtvolou dotkl něčeho z těchto věcí, poskvrní se to tím?" Kněží odpověděli: "Poskvrní."*

Pokáním začíná každá obnova. Pokání znamená nejen lítost nad svými hříchy, nad svou nevírou a nedůvěrou Bohu, ale také znamená obrácení se od nich k Bohu. První ovoce pokání v životě člověka je, že začne poslouchat Pána Boha. On nyní volá židy, aby poslouchali jeho slovo. Požádej kněze o poučení. Ano, kněží znají Mojžíšův zákon a je to jejich úkol, aby učili lid (Ez 44,23). Bůh obrací jejich pozornost do Božího slova, do knihy Leviticus 6,20 a 22,4-7. A pokládá dvě otázky:

1. Posvětil se od pláště, ve kterém je zabaleno svaté, oddělené, maso k oběti, další jídlo? A kněz správně odpoví: Ne, neposvětil. Nemá moc přenášet svatost dál, rozšiřovat ji.
2. A když se někdo nečistý, poskvrněný mrtvolou, dotkl něčeho svatého, poskvrní se to tím? Ano, poskvrní, znehodnotí se to.

- *14 Ageus na to pokračoval: "Tak je tomu přede mnou s tímto lidem, s tímto pronárodem, je výrok Hospodinův, i se vším dílem jejich rukou: cokoli sem přinášejí je poskvrněné.*

Bůh vidí do srdce člověka. Židé se sice dali do stavby, ale jejich zbožnost je poskvrněná, pošpiněná. Čím ji pošpinili? Pán vidí do srdce člověka a chce, abychom Ho uctívali celým srdcem, nejen navenek.

- *1S 16:7 Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce."*

Mysleli si, že když přinášejí oběti, tak je ta oběť posvětil. Ale to nejde. Ona nemá moc proměnit, očistit, mysl a srdce člověka. Proto jsou poskvrnění, a nakonec i všechno, co přinášejí je poskvrněné – čím? Nevírou Bohu. Možná přinášeli správně oběti na oltář, ale jinak je jejich služba polovičatá. Není u ní srdce. A když srdce není u Boha, není napřené na službu Božímu království, pak je upřené na jedno jediné možné jiné místo: do světa. Služba Bohu nemůže být polovičatá. Půjďme v neděli do sboru, a možná si myslíme, že to stačí, že to posvětil celý můj život před Bohem, jako si to mysleli židé. Vždyť jsem Bohu uvěřil a teď jsem součástí této církve. Stačí to Bohu? On nás vykoupil převzácnou krví Kristovou, očistil, ospravedlnil, přijal za své děti. To vše neudělal jen pro neděli. Patříme mu celí, patříme mu každý den. Oddej se cele Pánu. Ať tvůj život i v pondělí ta pravá oběť Bohu, ta pravá bohoslužba.

- *Ř 12,1-2 Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. 2 A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.*

Bohu může sloužit jen ten, kdo se mu cele vydává

- *Ž 24:3-6 Kdo vystoupí na Hospodinovu horu? A kdo stanout smí na jeho svatém místě? 4 Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí, ten, kdo nezneužije mou duši, ten, kdo nepřísahá lstivě. 5 Ten dojde požehnání od Hospodina, spravedlnosti od Boha, své spásy. 6 To je pokolení těch, kdo se na jeho vůli dotazují. Ti, kdo hledají tvou tvář – toť Jákob.*

Kdo je neposlušný Božím příkazům, nemá právo pracovat na Božím chrámu. Ale my vykoupení Kristovou obětí máme ohromnou výhodu. I když přicházíme k Bohu poskvrnění, pošpinění hříchem, který se nás každý den tak snadno

přichytí a který ještě zůstává v našich nevykoupených tělech, Bůh nám denně odpouští naše viny kvůli Kristu a nebude je připomínat. Posvěcuje nás, abychom mu mohli sloužit. Jaká to milost! Proto je dobré Bohu vyznávat své hříchy a prosit ho pravidelně o odpuštění. David se modlil v:

- *Ž 19:13 Zprošť mě i vin, jež jsou mi skryty.*

Vyznávej Bohu své hříchy a pros za odpuštění a On tě bude jím bude zahrnovat. Bude tě vyzbrojovat a povolávat do služby, aby tvé srdce bylo celé oddané Jemu, aby tvůj život byl ta pravá bohoslužba.

III. VOLÁNÍ BOŽÍ MILOSTI (v. 14-19)

A. Skrze těžkosti

Bez důvěry Bohu a poslušnosti nemohli židé zažívat požehnání. Byl to Bůh, kdo do jejich života přinášel těžkosti.

- *15 Ale vezměte si k srdci, co bude od tohoto dne dál. Dříve než byl v Hospodinově domě kladen kámen ke kameni, 16 co se dalo? Když někdo přišel k hromadě obilí pro dvacet měř, bylo na ní jen deset. Když někdo přišel k lisu, aby nabral z kádě padesát měř, bylo v ní jen dvacet. 17 Bil jsem rží, obilnou směsí a krupobitím vás i všechno dílo vašich rukou, a přece se nikdo z vás ke mně neobrátil, je výrok Hospodinův.*

A jediný důvod, proč to Bůh dělal, bylo, aby se k němu obrátili! Tak těžkosti v životě někdo vidí jako trest – a opravdu důsledky hříchu přinášejí do života těžkosti. Ale vždycky je to Boží vykřičník. Jako by ty těžkosti volaly: odvrátil ses od Boha a jdeš po své vlastní cestě. Zastav se. Vyznej Bohu svou nevěru, lituj jí a obrať se k Bohu. Začni poslouchat co říká a dělat, co říká. Tak přemýšlejte nad svým životem, nad těžkostmi, kterými procházíte. Slyšíte v nich Boží hlas, jak na vás volá: přijď ke mně, přijď v modlitbě, obrať se ke mně, u mě slož svou naději a já tě naplním pokojem. Bůh volal těžkostmi na židy, ale nikdo se k Němu neobrátil. Jen to srdce ještě více zatvrdlo, když si řeklo: To musím zvládnout sám, na to snad sílu mám. Ale nyní Bůh rozlévá svou milost. Nyní je doba milosti. Volá každého člověka k pokání a zaslubuje:

- *Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven! (J 6,37)*

Dnes je doba milosti! Jaké privilegium máme, jakou láskou Boží jsme zaplaveni v evangeliu! Dnes se zvěstuje o Ježíši Kristu na celém světě a každý, každý, kdo se obrátí v pokání a víře k Bohu, bude spasen! Každý, kdo důvěřuje Kristu,

nebude zklamán. Každý, kdo se k Němu obrátí s důvěrou, toho povede svým pokojem. Pán Bůh se sklonil ve své nádherné milosti k židům v Jeruzalémě, aby nám ukázal své milosrdné a štědré srdce.

B. Skrze zaslíbení

- *18 Vezměte si k srdci, co bude od tohoto dne dál, od dvacátého čtvrtého dne devátého měsíce, ode dne, kdy byl znovu založen chrám Hospodinův! Vezměte si to k srdci. 19 Ačkoli ještě není zrno na sýpce a vinná réva, fíkovník, granátovník a oliva nepřinesly dosud ovoce, od tohoto dne budu žehnat."*

Když se Bůh rozhodne žehnat, nic jej nemůže zastavit. Židé dostali zaslíbení o Božím požehnání – v jejich případě je však to požehnání podmíněné poslušností. Starý zákon je plný příkladů, kdy se židé odvrátili od Boha v neposlušnosti a přišli tak o Boží požehnání a byli vystaveni Božím trestům. Tak když reptali na cestě z Egypta z otroctví na sinajské poušti, že nemají maso, jako mívali v Egyptě, a ještě navíc že jistě zahynou na poušti žízní, byl to jen projev jejich nevěřících srdcí, která nedůvěřovala Hospodinovu zaslíbení. Vždyť měli Jeho slib:

- *Ex 19:5 Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. 6 Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým.*

Je tu ono velké KDYŽ! budete-li mě skutečně poslouchat. Bůh je velmi, velmi milostivý. Rozhodl se židy v Jeruzalémě zalít svou milostí:

- *18 Vezměte si k srdci, co bude od tohoto dne dál,..... od tohoto dne budu žehnat."*

Bez ohledu na jejich polovičatou důvěru Bohu, rozhodl se ze své milosti žehnat. To je Boží dobrota navzdory lidem, pošpiněným hříchem. A tady vám chci ukázat, jak nádherně a mocně obdaroval Pán Bůh nás, svou církev. Jeho požehnání církvi už není podmíněné naší poslušností nebo zničení naší neposlušností. Protože je to Bůh sám, kdo staví svou církev.

- *Jr 31:31-34 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novu smlouvu. 32 Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já*

jsm zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. 33 Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. 34 Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: »Poznávejte Hospodina!« Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpuštím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat."

My, církve, jsme k Bohu připojeni novou smlouvou, která není podmíněná naší poslušností, jako byla ta stará, uzavřená na hoře Sinaj skrze Mojžíše s lidem izraelským. To je nová smlouva zpečetěná krví Pána Ježíše (Lk 22,20) a potvrzená Duchem svatým, který je dán každému, kdo uvěřil Kristu. Bez výjimky. A teď ta otázka, která nám pravděpodobně vyvstala před očima: to opravdu nezáleží na naší poslušnosti, jestli nám Bůh bude žehnat? Bude nám žehnat. A když budeme neposlušní, jeho požehnání bude v tom, že nás bude volat k poslušnosti. Když budeme hřešit, bude nás volat k pokání, když budeme slabí ve službě Jeho království, bude nás volat k posvěcení. Ale nikdy nás nezavrhne!

- *Žd 13:5 "Vždyť Bůh řekl: 'Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.'*

Proč se nás nikdy nezřekne? Kvůli Kristu!

- *Žd 12:1-2,10 Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, 2 s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. 10 kdežto nebeský Otec nás vychovává k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti.*

Jak jsme viděli ve druhé kapitole, ten druhý, slavnější chrám, než byl ten Šalamounův jsme my, Boží církve, Boží stavba. A Bůh bude té stavbě žehnat. V nádheře 2. kapitoly svého listu do Efezu, apoštol Pavel píše:

- *Ef 2:19-21 máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. 20 Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. 21 V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; 22 v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží.*

C. K požehnání

- *18 Vezměte si k srdci, co bude od tohoto dne dál, ... 19 Ačkoli ještě není zrno na sýpce a vinná réva, fíkovník, granátovník a oliva nepřinesly dosud ovoce, od tohoto dne budu žehnat."*

Když se Bůh rozhodne žehnat i navzdory tvrdým srdcím, nic ho nezastaví. Na židech v Jeruzalémě ve druhém roce vlády krále Dareia, ukázal Bůh svou milost. Ještě to nevidíš. Ještě i tento malý místní sbor vypadá tak křehce, jako by stačilo málo – chřipková epidemie a je nás zde málo, nebo mohou přijít neshody uvnitř sboru a byl by rozvrácen, nebo pád některého služebníka a celá služba je ztracená... Tolik možností, jak by tento křehký sbor mohl být zničen. Ale Bůh říká: já budu žehnat. Ty se obrať cele k Pánu, dej se do služby tím, čím tě obdarovává a Bůh se oslaví. Vydej mu celý svůj život. Podříd' každou oblast doma, v práci nebo ve škole jeho vládě. Posvěcuj se a služ. Bůh se oslaví.

- *Mt 5:16 Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.*
- *Fp 2:15 abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět, 16 držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal.*

Kéž nás povzbudí slova Michaela Bentleyho, který v závěru kapitoly svého komentáře k proroku Ageovi (1989) říká:

Bůh říká: „Od toho dne vám budu žehnat.“ Bůh svým lidem, kteří ho poslouchají, praví: „Vy nehodní budovatelé mého chrámu, vy unavení učitelé nedělní školy, vy nedostateční kazatelé evangelia, vy moji ustrašení svědkové, od tohoto dne vám budu žehnat a vaše úsilí učiním ve svých očích slavné, protože jste činili pokání ze své bezbožnosti, ze své apatie a poslechli jste moje příkazy.“